

лични плодове и зърна. И когато тѣ ношували тукъ, кацнали на върха на финиковото дърво, семената падали на земята и следъ това пониквали. Не минало много време и около палмата зацвѣтѣли акации и други храсти. Пѣсъкътъ се покрилъ съ зелена покривка отъ трева. Виещи растения обвили стѣблата на храститѣ; тѣ пълзѣли и по влажната земя, като пазили земята да не се нагрѣва много отъ слънцето и да не може лесно водата да се обръща въ пара.

Фурмитѣ падали на земята и отъ костилкитѣ имъ пониквали нови палми; скоро въ пустинята се появила цѣла гора. Леки газели тичали изъ нея и си почивали на меката трева. Бързоноги щрауси ядѣли зеленитѣ пжпки на храститѣ; малки птички кълвали трева, ядѣли плодове и си виели гнѣзда по зеленитѣ върхове на палмитѣ. Въ гората се чували и подвикванията на антилопитѣ и нѣжното чуруликане на птичкитѣ; по зелената трева подскачали малки звѣрчета. Появили се и хищни животни, които почнали да ловятъ и изяждатъ по-слабитѣ отъ тѣхъ тревопасни.

Минали много години. Арабинътъ остарѣлъ. Синоветѣ, дѣщеритѣ и внуцитѣ му пораснали. Тѣжко ги гледалъ той съ своитѣ замъглени старчески очи. Суша унищожила пасищата му, а лоши съседи го тревожили постоянно съ нападенията си. Тѣ повреждали растенията му, откарвали добитъка му, заплашвали да изгорятъ палаткитѣ и да избиятъ близкитѣ му. Мжчно му било на стареца и той повикалъ хората отъ своето племе и се съветвалъ съ тѣхъ какво да прави. Той търсѣлъ утеха въ миналото си и разказвалъ на своитѣ деца за многото опасности и беди, които на младини щастливо из-